

Bestemmelserne i §erne 3 og 4 behøver næppe nærmere Motivering.

§ 5 er i alt væsentligt overensstemmende med Lov af 3. April 1900 § 3, dog at §en ogsaa omfatter Børn avlede efter Indgaaelsen af Faderens senere Ægteskab og med en af vort Udkasts § 1, 2det Stykke følgende Ændring i ovennævnte Lovs § 3, 3die Stykke.

I § 6 foreslaas, at ikke alene Moderens, men ogsaa Faderens Navn, Stilling, Bopæl, Fødested og Fødselsaar skal opgives ved Anmeldelsen af et uden for Ægteskab født Barns Fødsel. Dette vil være formaalstjenligt, naar Bestemmelserne i de foregaaende §er skal ske fyldest; baade Hensynet til Barnets Ret og Hensynet til Kommunerne, der skal bære en Del af Forsørgelsesbyrden, naar Faderen ikke findes og ikke holdes fast ved sin Pligt, kræver det. Naar det foreslaas, at Bestemmelsen ogsaa skal gælde de paa Fødselsstiftelsen fødte Børn, da er det, fordi vi erkender, at Bestræbelserne bør rettes imod at skaffe **ethvert** Barn (enten det er født i eller uden for Ægteskab) en Fader saa vel som en Moder.

§ 7 drejer sig om, hvorledes det fastslaas, hvilken Mand Underholdspligten paahviler. Medens det offentlige efter den gældende Ret intet foretager for at faa Paterniteten konstateret, med mindre Barnet falder det offentlige til Byrde, vil ifølge den foreslaaede § 7 dette Spørgsmaal altid være at bringe paa det rene af det offentlige, saafremt det ikke sker ved privat Foranstaltning. Det forekommer os at være et simpelt Retskrav for Barnet at kende sine Forældre — et Krav, som ogsaa ganske falder sammen med det offentlige Interesse, naar dette maa antage sig Barnet.

Spørgsmaalet om Paternitetens Afgørelse, hvor Barnets Moder paa Undfangelsestiden har staaet i Forhold til flere Mænd, har Udvalget ment, bør — i hvert Fald indtil videre — overlades til Administrationen og Domstolene, saaledes som det nu er Tilfældet.

I § 8 foreslaas det, at erstatte det gældende Afsoningsmiddel — Fængsel paa Vand og Brød — med Fængsel paa sædvanlig Fangekost (med Arbejdstvang). Iøvrigt behøver §en formentlig ikke nærmere Motivering.

§erne 9—11 svarer i alt væsentligt til §erne 4—7 i Lov af 3. Apr. 1900 med de Ændringer, som følger af de foregaaende §er; dog fremhæves særlig, at Barnets Moder efter § 9 kan kræve Bidraget forskudvis udbetalt, selv om Faderen er død eller har forladt Landet.

Dette sidste vil sikkert være af ikke ringe Betydning for det uden for Ægteskab avlede Barns hele sociale Stilling, da Erfaringen godtgør, at adskillige unge Mænd udvandrere for at unddrage

sig Paternitetspligterne, og derved nu ofte bringer Moder og Barn i en ret hjælpeløs Stilling.

De i § 12 foreslaaede Bestemmelser om forskudvis Udbetaling af de Faderen efter § 2 paahvilende Bidrag er efter Udvalgets Mening et meget væsentlig Led i Bestræbelserne for at forebygge, at Moderen skal komme i en hjælpeløs Tilstand umiddelbart før og efter Fødselen. I Forbindelse hermed har vi ment, at Moderen burde have Adgang til forskudvis Udbetaling af det offentlige m. H. t. første Halvaars Bidrag, selv om Paterniteten endnu ikke er konstateret.

De i §erne 13 og 14 foreslaaede Bestemmelser tilsigter saa vidt muligt at forhindre, at Lovgivningens Regler om Paternitetspligterne bliver gjort illusoriske ved Faderens Udvandring (jfr. Slutningen af Bemærkningerne til §erne 9—11).

§ 15 er en Udvidelse af Reglerne i Lov af 3. April 1900 § 6 i Slutningen, hvortil der formentlig i Praksis har vist sig stærk Trang.

§ 16, første Stykke, tilsigter at beskytte Plejeforældre imod Udbytning af samvittighedsløse Barne-mødre.

Til § 16, andet Stykke, bemærkes følgende:

Det uden for Ægteskab fødte Barn lider i de fleste Tilfælde under sin Faders Pligtforsømmelse og Mangel paa Ansvarsfølelse over for det; i mange Tilfælde lider det imidlertid ogsaa under sin Moders Mangler i etisk Henseende.

Det bliver da et Spørgsmaal, som vi henstiller til den alvorligste Overvejelse, om der ikke bør beskikkes ethvert uden for Ægteskab født Barn en Værge (i Lighed med, hvad der sker i Tyskland). Dette kunde maaske paa en naturlig og forholdsvis let Maade lade sig gøre i Forbindelse med den nu her i Landet oprettede Værgeraadsinstitution. Man kunde mulig frygte ved en saadan Bestemmelse at gøre Indgreb i Moderens naturlige Ret, som bør respekteres saa langt, som godt er for Barnet; men saadant Indgreb kunde forebygges ved at bestemme, at Moderen kan beskikkes til Værge, naar hun opfylder de nødvendige og krævede Betingelser.

I hvert Fald bør der, som i medfølgende Udkast foreslaaet, i saadanne Tilfælde, hvor Værgeraadet paa Barnets Opholdssted skønner, at Moderen ikke anvender det af Faderen betalte Bidrag til Barnets bedste, beskikkes Barnet en Værge, der kan kræve Bidraget betalt til sig og sørge for, at det kommer Barnet til gode. Selv om Moderen ikke er Værge, bør hun have Ret til at have Barnet hos sig, i det Hele taget have Forældremagten, til den ved særligt Dekret bliver hende berøvet (som ved andre Forældre).

Til § 16, 3die Stykke bemærkes:

Da der i de Bestemmelser, vi foreslaar, lægges betydelig større Byrder paa Faderen til det uden for Ægteskab fødte Barn end efter de gældende